

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 249.

66de Møde.

Lirsdagen den 30te April.

(Fort.)

Varfod: Jeg maa bede Thinget undskyldte, at jeg opholder det et Dieblit med en personlig Erklæring. Da jeg sidst havde Ordet, oversaae jeg nemlig, at der Side 34 i Betænkningen stod talt om Archiwæsenets maadelige Forsætning ved de fleste Ministerier; dette Tillæg „maadelig“ kan naturligvis ikke hidrøre fra mig, da jeg ikke saaledes kender Archiwæsenet, at jeg skulde kunne characterisere det. Forøvrigt skulde jeg ogsaa tillade mig at tilføje, at ved de 4 Ministerier sigtede jeg naturligvis til Finantsministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet og Cultusministeriet. Jeg skal endelig endnu tillade mig at bemærke; hvad dog den høitærede Formand allerede har gjort opmærksom paa, at det forekommer mig, at hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (Lunde) stemmer langt bedre med Grundlovens § 22, end ikke alene det, som blev udtalt af den ærede Justitsminister, men, som det forekommer mig, ogsaa end det, der blev udtalt af den ærede Ordfører. I § 22 staar der udtrykkelig, at Kongen kan forflytte Embedsmænd uden deres Samtykke; kan det skee med Embedsmænd i Almindelighed, saa kan det ogsaa skee med den her omtalte Embedsmand, og jeg kan ikke undlade, for mit Bedkommende, at tilføje den Erklæring, at jeg anseer hans Embede for at være saa forhadet, at det ikke kan vedblive at bestaae. Naar den ærede Justitsminister talte om, at det var uden Exempel, at en Embedsmand imod sin Villie var forflyttet til et andet Embede, saa turde det dog vel ikke være saa ganske uden Exempel, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Justitsminister, i hvad han senere yttrede, paa en Maade modsigde sig selv, idet han nemlig

erklærede, at den Embedsmand, hvorom der her er Tale, var i dette Embede ifølge Regjeringens udtrykkelige Paalæg; men behøvedes der et saadant udtrykkeligt Paalæg, for at han skulde være i dette Embede, saa kan jeg ikke forklare det paa anden Maade, end at han maa være der imod sin Villie, og saaledes har jo endog Justitsministeren selv anført et Beviis paa, at en Mand kan være i eller blive i eller forsættes til et Embede imod sin Villie.

Formanden: Jeg maatte blot bemærke, at jeg ikke kan erkjende, at den ærede Taler har henholdt sig til en Uttring af mig.

Varfod: Jeg meente kun, at den ærede Formand havde gjort opmærksom paa Grundlovens § 22.

Justitsministeren: Jeg ønskede blot at berigtige en Bemærkning af den sidste ærede Taler. Jeg troer, at jeg udtrykte mig saaledes, at det var efter en Opfordring, næsten Paalæg, til den omhandlede Embedsmand (Sa.); jeg troer jeg udtalte mig saaledes, og en saa gjentagende Opfordring som den, der stillebes til denne Embedsmand af den absolute Konge, kunde vel næsten ansees som et Paalæg, uagtet der langtfra fra Regjeringens Side nu kunde gives et saadant bestemt Paalæg.

Spandet: Jeg agter at stemme imod Nr. 3, og maa i den Henseende henholde mig til hvad den høitærede Justitsminister og 2 Rigsdagsmænd, Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2det District (Bregendahl) og for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) allerede have anført, hvilket jeg ikke finder at være gjendrevet ved hvad den ærede Ordfører i den Anledning har fremført. Han meente, at der, naar Posten blev vacant, kunde blive Spørgsmaal, om den skulde nedlægges eller ikke; det kunde der jo ikke være Noget imod, men der er ikke nu Udset til, at Forretningerne saaledes skulle aftage, at der skulde være Anledning til at sætte det under Spørgsmaal; men imid-